Cuvântul d-lui Mareşal Antonescu către ţară

Urmare din pagina I-a

prin cantine să-i hrăneşe pruncii.

Aşi fi vrut să dau Funcţionarilor şi Pensionarilor o remuneraţie mai dreaptă deşi le-am sporit mult salariile, dar n'am putut apăsa cu noi impozite Ţara în această vreme de sărăcire adusă de război.

Aşi fi vrut să dau Cărturarilor şi Tineretului mai mult decât am realizat prin sporul de salarii, prin jertfele făcute de stat, pentru laboratoare, cămine, biblioteci, cantine şi universităţi.

Aşi fi vrut să pot ajuta Comerţul şi Industria ca să-şi desvolte o viaţă rodnică şi să nu le apăs producţia prin stăpânirea preţurilor, dar nu am putut decât să le apăr fiinţa şi să le înlesnesc viitorul jertfindu-le prezentul sub povara greutăţilor războiului şi a unor porunci de justiţie socială care trec peste interese.

Dar, Români, eu nu sunt Dumnezeu pentru ca să schimb faţa lumii.

Intr'un an de trudă, de sbucium şi de blestem, n'am putut face mai mult decât un an de luptă şi de drepturi, de desrobire şi de onoare.

Aceasta trebue s'o înţelegeţi toţi.

Trăim o vreme grea, neînchipuit de aprigă, din care nu vor supravieţui şi nu voi fi biruitoare decât naţiunile, care pentru a zidi viitorul ştiu să-şi jertfească prezentul.

Priviţi încordarea şi lupta, suferinţa şi jertfa din jurul nostru, popoarele care îşi jertfesc mândru o generaţie pentruca Patria să birue cu veşnicia ei.

Noi trebue să ne privim cu încredere Destinul şi să-l împlinim fără şovăire.

Români,

Prin încrederea voastră unesc azi în fapta mea toată Conştiinţa românească.

Fiţi siguri că Mareşalul Antonescu nu va trăda nici drepturile Neamului nici drepturile Românului.

Eu nu sunt tiran pentrucă nu fac din încrederea voastră poruncă trufaşă şi apăsătoare. Eu vă cer azi tuturor să rămâneţi uniţi şi hotărâţi aşa cum v'aţi arătat în Obştească Adunare Plebiscitară.

Uniţi şi hotăriţi cum ne-au fost strămoşii,

Uniţi şi hotăriţi cum ne voi fi urmaşii.

Voi păşi la organizarea Statului şi a profesiunilor şi voi veghea la împlinirea nevoilor.

Cu aceiaşi sfântă nelinişte, cu aceiaşi chinuită grije cu care mi-am închinat viaţa luptei şi împlinirilor din acest an.

Aşa voi rămâne câtă vreme voi simţi pasul vostru de credinţă urmându-mi drumul.

Români, pe deasupra oricăror slăbiciuni, a oricăror nelinişti, fiţi mândri.

In popas de un an am prăvălit aşezări de păcat şi trufie.

Intr'un an ne-am ridicat Monarhia şi Armata, morala Statului şi voinţa Neamului.

Intr'un an am ridicat crucea Golgotei spre mântuire, liberând pământul dela Răsărit.

Să ştim urma cu aceiaşi putere porunca istorici.

In acest ceas de închinare şi recunoştinţii mele tuturor celor care m'au ajutat să scriu istoria acestui an de luptă şi unire românească,

— Eroilor, Armatei şi Funcţionarilor, Ţărănimii şi Oraşelor, care m'au înţeles şi urmat, în acest ceas de cinstire a unităţii româneşti,

Români!

Vă chem pe toţi, tineri şi bătrâni, la muncă şi la luptă, la ordine şi ascultare, la credinţă şi jertfă, pentrucă numai astfel vom putea înfrunta trudnicia ceasurilor ce vor să vină.

TRAIASCA ROMANIA,
TRAIASCA REGELE!

MAREŞAL ANTONESCU

PROBLEMA APROVIZIONĂRII

Una din problemele importante la ordinea zilei, este desigur aceea a aprovizionării populaţiei.

După cum se ştie, într'un recent consiliu de miniştri, d. Mareşal Antonescu, care se preocupă în deaproape de această problemă a hotărît ca aprovizionarea, atât în Capitală, cât şi în restul ţării, să treacă asupra armatei spre a se asigura astfel un comandament unic de acţiune şi măsuri energice în raport cu nevoile fiecărei regiuni.

Ca urmare a acestei hotăriri, s'a luat măsura, ca intrarea cu alimente în Capitală să fie lăsată liberă atât pe şosele, cât şi pe căile ferate. Până acum alimentele nu puteau fi aduse în Capitală, decât în baza unor autorizaţii speciale eliberate de subsecretariatul de stat al aprovizionării, care a fost desfiinţat. Dispoziţia aceasta de a închide barierile Capitalei circulaţiei libere a alimentelor, dase naştere unui dezechilibru în ce priveşte aprovizionarea populaţiei.

Producătorii nu mai puteau veni, din cauza restricţiunilor, să-şi desfacă produsele alimentare.

De aci o serie de neajunsuri pe piaţa bucureşteană. Pe de o parte luase extindere comerţul clandestin de alimente, vândute pe sub mână cu preţuri exagerate, iar pe de altă parte lipsa unor produse de pe piaţă determina ridicarea preţurilor.

Noi am arătat în repetate rânduri că o intensificare a transporturilor şi o mişcare mai liberă a produselor, spre marile pieţe de desfacere, simplifică mult problema aprovizionării şi nu poate fi decât în interesul marei masse a consumatorilor.

E nevoe însă, pentruca aceeste măsuri să fie într'adevăr eficace, să se asigure şi transportul produselor în mod normal în Capitală.

Este de interes general că autorităţile comunale să ia măsuri, ca sătenii împreună cu premilitarii să îngrijească drumurile, spre a se asigura circulaţia pe drumuri, căci e dureros să vezi căruţe răsturnate, vite trudite, ori maşini rupte, din cauza acestor obstacole ce s'ar putea foarte uşor înlătura cu oameni cari n'au nici o ocupaţie.

Credem că ar fi necesar să se dea un ordin general ca serviciul acesta de îngrijire a drumurilor să se execute de autorităţile comunale, fără să mai fie nevoe de măsuri dela centru.

Este dela sine înţeles că transporturile nu se pot face pe asemenea drumuri.

In consecinţă, măsura ce s'a luat acum de a se lăsa liberă intrarea oricăror alimente în Capitală este bine venită. Populaţia se va putea aproviziona în condiţiuni mai bune, punându-se în acelaş timp capăt şi speculei ce se făcea cu anumite articole alimentare de strictă necesitate.

Avioanele biruitoare
Compoziţie de serg. t. r. Ionescu Gh.

Sentinţa în procesul celor 13 elevi dela liceul militar „Mihai Viteazul"

Comunicat

Curtea Marţială din Timişoara *a judecat în zilele de 5 şi 6 Noembrie 1941*, pe cei 13 elevi de la liceul militar „Mihai Viteazul", *învinuiţi pntru faptele că în luna Octombrie 1941 :*

— s'au constituit într'un mănunchiu, cu denumirea conspirativă „H.-71";

— au ţinut şedinţe de cuib legionar ;

— au cotizat bani pentru deţinuţii legionari din închisori şi

— au căutat noui membri aderenţi la Mişcarea Legionară.

Prin sentinţa nr. 262, *din 6 Noembrie 1941, au fost condamnaţi :*

— Elevul MUNTEANU ION, din clasa 8-a, la 25 ani muncă silnică, degradare civică pe viaţă şi 15 ani temniţă grea ;

— Elevii CHIRIŢA GHEORGHE, OPREA MIRCEA şi CIOBANCA SABIN, din clasa 8-a, la câte 20 ani muncă silnică, degradare civică pe viaţă şi 10 ani temniţă grea ;

— Elevii DIACONESCU N., BRÂNDUŞ VASILE şi MOTEI MIRCEA, din clasa 8-a, la câte 18 ani muncă silnică, degradare civică pe viaţă şi 10 ani temniţă grea ;

— Elevii BALAN IULIAN şi NEAMŢU ILIE, din clasa 8-a, la câte 15 ani muncă silnică, degradare civică pe viaţă şi 5 ani temniţă grea ;

— Elevii CALINESCU NICOLAE şi BURACU ALEXANDRU, din clasa 6-a, la câte 14 ani muncă silnică, degradare civică pe viaţă şi 5 ani temniţă grea ;

— Elevii CRISTEA NICOLAE şi MIHAI GHEORGHE, din clasa 6-a, la câte 12 ani muncă silnică, degradare civică pe viaţă şi 4 ani temniţă grea.

Amintirea lui N. Papadopol

L-am văzut, cred, prima oară, pe N. Papadopol, către sfârşitul iernii trecute. Venise cu treburi în Bucureşti, având aface cu ministerul justiţiei, mai ales, era magistrat la judecătoria din Sinaia.

L-am cunoscut şi ne-am întâlnit deseori după aceea, în redacţia „Universului literar". Era în felul lui de-a fi un neastâmpăr febril, o grabă de a trăi, cu o risipă generoasă, la care nu puteai rămâne nepăsător. Simţea poate — ştia, chiar! — că are prea multă viaţă pentru răstimpul scurt de câteva luni, cât îi mai era sortit să trăiască.

Când ai atâtea de făcut şi ai vrea să faci — îţe simţi în stare — cu mult mai multe, prea multă viaţă, doare. Ce era să facă el, N. Papadopol, cu atât belşug, care lui însuşi nu-i mai putea fi de vreun folos? Il dăruia — fără să-l drămuiască — în gestul cu care-ţi strângea mâna, în prietenia cu care te îmbia, în scrisul lui chiar. — oricât ar părea de paradoxală afirmaţia, căci N. Papadopol a fost ceeace se chiamă un umorist. Pot să cred că umorul lui era nu atât „vocaţie", sau numai aceasta, dar şi opţiune, alegere deliberată, preferinţă lucidă — un fel de a-şi spune: ştiind ceeace ştiu, mai bine zâmbetul şi zeflemeaua.

Un fel de a fi obligat întrucâtva, de-a nu avea încotro. Dar numai el, despre sine, era îndreptăţit să gândească aşa? Povestea omului — condiţia omenească, cum se spune — nu e ceva de haz; dimpotrivă!

Ştiu că N. Papadopol ţinea mult să-şi vadă tipărit un volum de parodii după poeţii noştri contimporani. Neavând răgazul să fie el însuşi, cu plenitudinea talentului ajuns la stăpânirea decisivă a unui echilibru de expresie, odată cu maturitatea vârstei, N. Papadopol a încercat să fie şi ca alţii, să mai trăiască odată şi de mai multe ori, în felul altora, împreună cu ei. El avea nevoie de atâta viaţă, tot mai multă, pe măsură ce îşi dădea seama că prea curând îi va fi de prisos. Prea curând, într'adevăr: mistuit în văpaia propriei flăcări, aşa a trecut dincolo, N. Papadopol, prietenul drag celor cari l-au cunoscut şi îl regretă sincer.

MIHAI NICULESCU

Bunurile evreeşti din Franţa ocupată sub administraţie ariană

Paris, 22 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:*

Pe baza unei legi din 22 Iulie anul curent, toate bunurile evreeşti au trecut într'o adminstraţie ariană.

Toate aceste imobile trebuiesc vândute până la 1 Decembrie 1941, trebuind să treacă în mâini ariene.

Micii negustoraşi

Răbufnirea aceasta de iarnă, destul de timpurie şi de neaşteptată, ne-a prilejuit, ca şi în alte dăţi, durerosul spectacol al micilor negustori ambulanţi, — vânzători de covrigi, alune, ziare şi alte mărfuri ieftine, — goi şi adesea desculţi, în mijlocul gerului aspru şi nemilos.

I-am văzut rebegiţi, cu gâturile înfundate în gulerele înguste ale sutucelor, cu mâinile roşii ca macii, cu feţele învineţite, tropăind pe loc sau isbindu-şi ritmic braţele de trup, birjereşte, — aciuaţi pe lângă vreun colţişor mai adăpostit, vreo firidă, sau vreun ochi călduţ de pivniţă.

E cu neputinţă să nu ţi se frângă inima de mila micilor năpăstuiţi. Sunt cu toţii rumânaşi de-ai noştri, olteni mai cu osebire, argeşeni, musceleni, plecaţi din satele lor sărace, ca să câştige cinstit, negustoreşte, o biată bucată de pâine. Au virtuţi netăgăduite: răbdare, tenacitate, iscusinţă, dar mai ales, cinste şi corectitudine.

Din nefericire, sosesc la Bucureşti fără capital, — numai cu nădejdea, cu îndrăsneala în suflete şi cu foamea în măruntaie, — şi din primele zile, cad pe mâinile unor exploatatori haini şi sălbatici, cari le furnizează marfa în schimbul unui câştig minim sau a unei lefşoare de nimica ce abia le îngădue să-şi târască zilele de azi, pe mâine. Dorm în magazii de scânduri sau în magherniţe sinistre, prin funduri de ulicioare periferice, fără foc, fără aşternut, fără pic de îngrijire.

Le-am văzut, nu o singură dată, cuiburile de mizerie în cari sălăşluesc şi m'am cutremurat, cu nespusă groază şi îndurerare. Pentrucă, cei mai mulţi, în pofida sbuciumului şi tenacităţii lor, nu ajung la un liman de sănătoasă închegare şi propăşire.

Boli grele, — în frunte cu hidoasa tuberculoză, — îi răpun, rând pe rând. Şi se reîntorc, în satele lor, frânţi, învinşi, cu nădejdile pulverizate şi foamea, în sfârşit, potolită, de bacilul măcinător de plămâni şi vlagă.

Problema acestor năpăstuiţi e ceva mai importantă decât s'ar părea la prima vedere. Căci ei sunt numeroşi şi alcătuesc o bună parte a populaţiei din satele noastre de munte, sărace.

Nu ştim cărui aşezământ de binefacere să-i recomandăm. Dar ştim că sus, în lumea noastră aleasă, există o elită de suflete nobile, cărora nici o durere, nici o amărăciune nu le este indiferentă.

Poate că rândurile acestea vor cădea sub ochi înţelegători şi vor naşte îndemnul gestului salvator şi eficace, care să pună rânduială şi cuviinţă în viaţa micilor negustoraşi români.

*

Inainte de încheere, îmi voi îngădui o mărturisire. Am scris rândurile acestea pe măsuţa unei cofetării de pe bulevard. Câţiva cerşetori s'au perindat, — izolaţi sau pe echipe, — solicitând obolul, în mai puţin de o oră. Cu iconiţe, cu liste de subscripţie, c. „Visul Maicii Domnului", cu nu mai ştiu ce încă, aceşti paraziţi sociali au trecut din masă în masă, adunând bani buni.

Cu toţii erau relativ bine îmbrăcaţi şi încălţaţi.

Oare, micii negustori rumâni, săraci şi goi, flămânzi şi desculţi, dar care nu-şi terfelesc niciodată demnitatea şi nu întind mâna la colţ de stradă, nu merită mai multă solicitudine, din partea noastră a tuturora, decât orbeţii speculatori sistematici şi organizaţi ai milei publice? Desigur, că da!...

ION DRAGOMIR

FILME

— Ce ai cumpărat dela librărie? Ultimul roman?

— Nu. O gumă, ca să şterg cuvântul „recunoştinţă" din dicţionar.

— Mai bine târziu de cât niciodată.

— Pe vremuri, săracii invidiau pe bogaţi, cei cari risipeau pismuiau pe cei cari economiseau. Dar când cei din primele categorii ajutau pe ceilalţi, li se răspundea, cu recunoştinţă sau, cel puţin, cu renunţarea la noi cereri. Astăzi, te loveşte grindina ingratitudinei în măsura în care eşti mai mărinimos. Ai dat un deget? Trebue să renunţi la toată mâna. Ai scos ceva din buzunar? Dacă nu-l goleşti pe tot, ai păţit-o. Ai făcut un serviciu, care te-a costat timp, drumuri, transport, umiliri? Să nu te aştepţi la o carte de vizită la onomastică, dar să fii sigur de omiterea unui salut, dacă nu consimţi să-l provoci, scoţându-ţi pălăria. Imprumuţi? Iţi faci un duşman. Orice aluzie la restituire echivalează cu lipsa de educaţie. Iar când girezi, pune suma la o parte şi notează scadenţa, fiindcă beneficiarul nu va avea nici măcar grijă să ţi-o comunice, ca să nu-ţi apară numele în tablourile de proteste şi de vânzări a uzualei „garnituri de mobile". Mă scutur când mă gândesc la toate suferinţele îndurate din cauza unei filotimii contra căreia nu găsesc leac.

— Vrei să asculţi o istorioară adevărată?

— De sigur, la fel cu toate. Sunt gata să-ţi ofer guma, ca să faci chirurgie şi în dicţionarul tău.

— Vom vedea mai târziu dacă e cazul. Am o servitoare bunicică. „Rara avis". Astă-vară, pe când eram la ţară, s'a simţit rău. Am dus-o cu automobilul la spitalul cel mai apropiat. M'a impresionat profund rezultatul examinării medicale. Era nevoe de trei operaţii, cu speranţe slabe de salvare. Totuş, i-au fost făcute, organismul a rezistat, fata s'a făcut bine. Era firesc ca cheltuelile să se ridice la mai multe mii. Şi cum pacienta n'avea, le-am luat asupra mea. Ce mângâere poate să egaleze conştiinţa de a fi scăpat o viaţă! Ei bine, ce crezi că s'a întâmplat?

— A părăsit serviciul şi a intrat în altă parte, unde va primi câteva sute de lei mai mult pe lună.

— Eri ne-am dus la matineul dela Teatrul Naţional. La înapoere, se înserase. Aprinzând lămpile de pe noptieră, am rămas uimiţi. Erau altele! Am sunat. Servitoarea a deschis uşa cu o timiditate neobicinuită. Abea se putea ţine pe picioare, de sbuciumată ce era. Şi plângând, ne-a cerut iertare, că din leafa primită în ajun a cumpărat ce-a putut, ca să ne arate că nu va uita niciodată că i-am scăpat viaţa.

Don José

Ultimele ştiri din străinătate

Presa vieneză despre expoziţia de artă populară românească dela Viena

Viena, 22 (Rador). — Incă din ziua de 20 Noembrie ziarele vieneze au început să atragă atenţia publicului prin informaţiunile şi articolele privitoare la arta şi cultura noastră — asupra evenimentului deosebit pe care îl oferă expoziţia de artă populară românească şi programul cultural al Săptămânii Româneşti. Ele au ţinut să scoată în evidenţă importanţa acestui prilej care dă publicului german posibilitatea de a cunoaşte după valoarea militară a soldatului şi puterea de creaţie culturală a ţărănimei româneşti, chemată, sub conducerea tânărului său Rege şi a Mareşalului Ion Antonescu, la un rol important în desfăşurarea evenimentelor, pentru crearea Europei de mâine.

Prin cuvinte extrem de elogioase ziarele germane scot în relief marea însemnătate culturală a acestui eveniment, insistând asupra imbucurătoarei iniţiative luată pentru realizarea expoziţiei de către d. prof. Mihai Antonescu, preşedintele ad-interim al consiliului de miniştri şi ministru al propagandei naţionale.

Cronicarii plastici ai ziarelor şi revistelor subliniază pretutindeni cât de indicată a fost această înfăţişare a vieţii noastre ţărăneşti într'o ţară care ştie să preţuiască mai mult decât ori care alta tot ce este tradiţie nefalsificată şi tot ce isvoreşte din adâncurile sângelui şi ale pământului.

Cronicarii aduc deasemeni elogiile lor neprecupeţite şi entuziaste alegerii materialului expus, care s'a făcut sub directa supraveghere a d-lui Alexandru Bădăuţă, secretarul general al ministerului propagandei naţionale.

Cotidianul „Neue Wiener Tagblatt" din 20 Noembrie a publicat în ajunul deschiderii expoziţiei un vast comentariu plin de aprecieri judicioase pentru arta noastră ţărănească şi poziţia ei în cultura populară română.

— „In mijlocul artei populare slave din Sud-Est — scrie ziarul — arta poporului român apare izolată ca o insulă într'o mare. Ea are unele motive slave, pe care le-a asimilat fără ca prin aceasta să se fi slavizat sau alterat caracterul şi cultura proprie. Individualitatea şi vechimea artei populare româneşti sunt oglindite de altfel şi în diferenţierea regională, întâlnită în diferite ţărâmuri de creaţie artistică ale poporului român.

„Dincolo de bogăţia formelor şi a culorilor, cari, blânde sau luminoase, în armonie sau în desarmonie, îşi au sensul şi rostul lor bine definit; neţiind nicidecum întâmplătoare, arta seculară românească trădează caracterul unui organism viu. Fiecare obiect expus, fie că e vorba de o pictură pe lemn sau pe sticlă, fie că e vorba de un vas, de o ţie sau de un covor, oglindeşte limpede caracterul ei de unitate".

După ce vorbeşte despre rolul artei populare, alături de aceea cultă, în viaţa naţiunilor, d. Habiger, autorul articolului, îşi încheie consideraţiile sale asupra artei noastre cu alegaţiuni bine simţite despre dorul, jalea şi întreaga gamă a sentimentelor populare, şi cu o expresie, de o poezie şi o artă neegalată, din Miorita.

Probleme germane văzute de români expuse la radio Dunărea

Berlin, 22 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „Rador" transmite :*

Incepând de Duminică, postul german de radio Dunărea va difuza o serie de conferinţe tratând despre diferite probleme germane văzute de români.

Realizările naţional-socialiste vor fi prezentate de români care studiază în Germania.

Prima conferinţă va fi ţinută de d. profesor Nicolescu, care va fi urmat de d. Nicolau, ce va face o expunere asupra artei germane.

OFIŢERI ENGLEZI IN FRUNTEA BANDELOR DE TERORIŞTI DIN SERBIA

Sofia, 22 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „Stefani" comunică faptul că presa bulgară anunţă că în cursul operaţiunilor de curăţire efectuate în Serbia, de elementele subversive, au fost ucişi doi comunişti cari în realitate nu erau decât doi ofiţeri englezi. Alţi ofiţeri englezi s'ar afla în capul bandelor de teroriştii din Serbia.*

Vaticanul şi evenimentele in curs

Roma, 22 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite :*

Cu prilejul audienţei în cursul căreia noul ambasador al Argentinei pe lângă Vatican a remis scrisorile sale de acreditare Papei, Suveranul Pontif a rostit o alocuţiune, în cursul căreia a declarat că biserica nu voeşte să intervină în discuţiile asupra utilităţii şi eficienţei diverselor aspecte pe cari le prezintă instituţiile şi activităţile pur politice ale epocii actuale.

Biserica este gata, a precizat Papa, să colaboreze la toate sforţările menite să perfecţioneze operele de ajutor social şi să ridice nivelul psihic şi moral al tineretului, căci aceste opere de progres social constituie una din misiunile cele mai urgente ale clipei de faţă.

Cardinalul Baudrillart şi libertatea religioasă din Rusia Sovietică

Buenos Aires, 22 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:*

Cardinalul Baudrillart, rectorul Universităţii catolice din Paris a acordat un interview corespondentului ziarului Pueblo, în care declară că întreaga creştinătate şi civilizaţia sunt în primejdie acolo unde se introduce comunismul.

Ocupându-se de pretinsa libertate religioasă din Rusia Sovietică, cardinalul a declarat că nimeni nu trebue să se increadă în metodele oportuniste de care se servesc bolşevicii. Pentru a desfiinţa religia, Sovietele au recurs când la violenţă, când la şiretenie.

Cardinalul a constatat apoi că în Rusia Sovietică preoţii au fost asasinaţi, bisericile distruse şi credincioşii surghiuniţi. Toate aceste crime sunt într'un flagrant contrast cu noua propagandă sovietică, prin care se susţine că în Rusia Sovietică ar exista libertatea religioasă.

General englez mort intr'un accident de avion

Geneva, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

Ziarul englez *Dally Telegraph*, după o ştire din Capetown anunţă că generalul de brigadă Eady, membru al misiunii militare britanice din Africa de Sud, a murit într'un accident de avion.

Avionul pe bordul căruia se afla generalul Eady s'a prăbuşit în munţii situaţi între republica Orange şi Natal.

Pilotul avionului a murit deasemeni.

Inaugurarea celui mai mare aerodrom din Extremul Orient

Tokio, 22 (Rador). — **Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:**

Agenţia „Domei" anunţă că Sâmbătă a fost inaugurat cel mai mare aerodrom din Extremul Orient în localitate Isogo.

Hangarele de pe acest aerodrom, care aparţine societăţii japoneze de navigaţie aeriană, acoperă o suprafaţă de două hectare şi jumătate.

Vedetă suedeză ciocnită de o mină

Stockholm, 22 (Rador). — **Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă că în largul insulei Oeland o vedetă a marinei suedeze s'a lovit de o mină.**

Explozia minei a distrus vedeta şi a omorit zece marinari.

Trei executări la Praga şi una la Oslo

Praga, 22 (Rador). — *Trei indivizi originari din Praga, au fost condamnaţi la moarte în ziua de 22 Noembrie, pentru sabotaj sau pentru încercare de înaltă trădare. Ei au fost executaţi.*

Un lucrător din Praga a fost achitat de Curtea Marţială.

❖

Oslo, 22 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite :*

Supusul norvegian Ingvald Garbo, a fost condamnat la moarte de o curte marţială germană.

Sentinţa a fost executată prin împuşcare.

Garbo redacta manifeste subversive, pe care le răspândea în rândurile armatei germane.

Negocierile dintre Japonia şi Statele-Unite au ajuns la un punct mort

New-York, 22 (Rador)). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite :

„New York Herald" află din Washington, cu privire la misiunea ambasadorului Kurusu, trimisul special al Japoniei, că negocierile dintre Japonia şi Statele Unite au ajuns la un punct mort, dat fiind că Japonia nu este dispusă să părăsească Axa. Totuşi s'au prezentat posibilităţi în cursul negocierilor, pentru o înţelegere limitată.

Corespondentul suszisului ziar voeşte a şti că Japonia ar fi gata să-şi retragă trupele din Indochina, în cazul când Statele Unite ar fi dispuse să abroge în parte restricţiunile economice. Insă în asemenea caz Statele Unite n'ar fi dispuse să redea Indochina, administraţiei franceze din Vichy. Dimpotrivă Statele Unite ar avea intenţiunea să instaleze un guvern anamit care ar colabora cu un aşa zis oficiu internaţional de control.

Tokio, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite :

In legătură cu conversaţiile de la Washington, „Tokio Nichi Nichi" află din New York că nici Japonia şi nici Statele Unite nu doresc negocieri prelungite şi că negocierile au puţine şanse de reuşită dacă e vorba ca baza acestor negocieri să fie cele trei puncte ale programului anunţat de generalul Tojo ca bază a politicei externă japoneză.

❖

Washington, 22 (Rador)).— Corespondentul agenţiei „Havas Ofi" transmite :

Conversaţiile japono - nordamericane au marcat Sâmbătă o stagnare.

De altfel nici în cursul zilei de Vineri d-nii Kurusu şi Nomura nu au avut nici o conversaţie cu reprezentanţii departamentului de stat.

Declaraţiile d-lui Hull

Washington, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." comunică :

D. Cordell Hull, ministrul afacerilor străine, primind Vineri seară pe ziarişti, a declarat că nimic nou nu a intervenit până acum în cursul negocierilor cu reprezentanţii Japoniei.

Cercurile din jurul ministrului afacerilor străine declară că la Washington domneşte pesimismul cu privire la rezultatul negocierilor dintre Statele Unite şi Japonia.

Din cauza atitudinei sovietice Japonia s'ar vedea silită să examineze bazele tratatului de neutralitate cu Rusia

Tokio, 22 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite :*

Ziarul „Kokumin Shimbun", referindu-se la desbaterile din Dietă cu privire la politica externă a Japoniei, subliniază indeosebi chestiunea ruso-japoneză, declarând că, în timp ce Japonia rămâne mereu credincioasă pactului de neutralitate, Rusia Sovietică a adoptat faţă de Japonia o atitudine aproape insultătoare, după cum s'a arătat cu prilejul afacerii „Kani Maru".

Ziarul scoate în evidenţă că Japonia, din cauza atitudinii sovietice, s'ar putea vedea silită să examineze din nou bazele tratatului de neutralitate.

In încheere, ziarul afirmă că opinia publică japoneză este foarte iritată din cauza atitudinii Rusiei Sovietice şi că bolşevicii nu pot persevera în poltica lor actuală.

Flota britanică a trimis intăriri in Extremul Orient

Declaraţiile ministrului britanic al marinei

New-York, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

După ştiri primite dela agenţiile din Londra, d. Alexander, ministrul britanic al marinei, a declarat că flota britanică a trimis întăriri în Extremul Orient

Ministrul nu a dat amănunte dar a subliniat faptul că aceste intăriri sunt considerabile.

Relaţiile franco-americane

Vichy, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

In cercurile competente se declară că nu s'a primit nicio informaţie oficială asupra declaraţiilor făcute la radio de d. Cordell Hull, ministrul de externe al Statelor Unite, referitoare la relaţiile franco-nord-americane, ameninţându-se cu o rupătură în urma punerii in retragere a generalului Weygand.

In aceleaşi cercuri se subliniază că guvernul de la Vichy nu înţelege cum o simplă schimbare de persoană ar putea să aibă consecinţe diplomatice asupra raporturilor diplomatice dintre două ţări, pârând ca neprobabil ca relaţiile dintre Statele Unite şi Franţa să se schimbe în urm unui asemenea fapt.

Statele Unite au cerut Argentinei să-i cumpere intregul stoc de grâu

Buenos Aires, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei *Stefani* transmite :

Oficial s'a anunţat că Statele Unite au propus guvernului argentinean să cumpere întreaga cantitate de grâu de care dispune Argentina în vederea exportului.

Statele Unite, făcând această ofertă, vor să împiedece exportul de cereale în favoarea ţărilor Axei.

Ziarul *„Razon"* publică amănuntul că Statele Unite ar voi să cumpere excedentul de cereale al Argentinei ce va fi disponibil şi în cursul următorilor trei ani.

❖

Buenos Aires, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B comunică :

Declaraţia oficială relativă la oferta făcută de Statele Unite de a cumpăra excedentul de cereale al Argentinei, destinat exportului, nu ar privi decât lâna, pieile şi metalele, a declarat ministrul de agricultură al Argentinei, care a adăugat că această chestiune se negociază încă de acum trei luni.

Arabii duşmănesc din tot sufletul Anglia

Tokio, 22 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite următoarele:*

Arabii duşmănesc în fundul sufletelor lor Anglia şi de aceia Marea Britanie se pregăteşte acum să ia măsuri în vederea împiedecării răscoalelor, în cazul unei extinderi a războiului în Egipt.

Acestea sunt declaraţiile făcute presei japoneze de către d. Oku, directorul băncei „Yokohama Specie Bank" din Alexandria, care se afla printre japonezii repatriaţi de pe bordul vasului Hie Maru.

Se ştie că acest vas a repatriat împreună cu vasul Hakone Maru pe japonezii din Orientul apropiat, din Indii, din Africa, din Birmania şi din Polynesia.

Japonezii repatriaţi din Teheran au declarat că iranienii se tem de sovietе, însă că au cel mai mare respect pentru germani.

Nou sistem de fabricare a oţelului

Stockholm, 22 (Rador). — **Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă:**

Un inginer suedez a descoperit un nou sistem de fabricare a oţelului, care va fi deosebit de util la prepararea muniţiilor.

Acest sistem evită a recurge la anumite aliaje actualmente imposibil de obţinut din cauza lipsei de materii prime.